

Fővárosi Ítéltábla

6.Bf.255/2020/5.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Helység7/8/9/13-en, a 2021. március 12. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2020. október 27. napján kihirdetett 6.B.94/2020/10. számú ítéletét *helybenhagyja.*

I n d o k o l á s:

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2020. október 27. napján kihirdetett 6.B.94/2020/10. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés i) pontja szerint minősülő emberölés büntettének kísérletében. Ezért őt 2 - nyilvánvalóan – év szabadságvesztés büntetésre ítélte. A szabadságvesztés - büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés -büntetés esetleges végrehajtása esetére akként rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható. A kiszabott szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetére rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról. Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően megszüntette a vádlott szülői felügyeleti jogát a Helység1/2/4/5/6/10/11/12-n, 2019. április 18. napján született M.P gyermek vonatkozásában. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az előkészítő ülésen jelenlévő ügyész a kihirdetett ítélet ellen fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosításért. Utóbb csatolta fellebbezése írásbeli indokolását. Az ebben kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított a büntetés kiszabásakor annak, hogy a vádlott a cselekményével összefüggésben beismerő, megbánó magatartást tanúsított, valamint annak, hogy a vádlott és testvérei is állami gondozásban nevelkedtek. Érvelése szerint túlzott nyomatékkel értékelte a vádlott javára azt, hogy személyisége szűk bázisú és strukturálatlan, lazább mentális fékekkel, alkalmazkodási és beilleszkedési zavarral. Kötődési problémák is észlelhetők esetében, infantilis gondolkodásmód mellett. Indokolatlanul tulajdonított nagy jelentőséget az elsőfokú bíróság a vádlott javára a szülés utáni speciális állapotban történő elkövetésnek. Kifejtett álláspontja szerint ugyanis jelen esetben a szülés utáni speciális állapotra hivatkozás nem értékelhető a vádlott javára, mivel tisztában volt vele, hogy a terhessége miatt görcsöl a hasa, majd azzal is, hogy szülési fájdalmai vannak, ennek ellenére nem kért segítséget, hanem kifejezetten olyan helyre ment, ahol senki nem láthatja őt, mivel már ekkor is az volt a szándéka, hogy ellátatlanul magára hagyja az újszülöttet. Hivatkozása szerint továbbá az, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, csupán a véletlen szerencsének és a segítő szándékú embereknek volt köszönhető. A vádlott az újszülött gyermek vonatkozásában azzal, hogy őt a hideg földön ellátatlanul magára hagyta, érdemben mindent megtett annak érdekében, hogy a halála bekövetkezzen. Mindezekre tekintettel álláspontja szerint a vádlott vonatkozásában az ítélet nem felel meg a Btk. 80. §-ban meghatározott büntetés kiszabási elveknek, és indokolatlanul került sor a Btk. 82. § (4) bekezdésének alkalmazásával a büntetés kétszeres enyhítésére,

valamint az így kiszabott büntetésnek a Btk. 85. §-a alapján történő felfüggesztésére. Összességében azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 606. § (4) bekezdése alapján súlyosítsa a vádlottal szemben kiszabott büntetést és őt az ügyészi indítvánnyal egyezően 5 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélje.

[3] A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.899/2020/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy a fellebbezés tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Kifejtette, hogy a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket hiánytalanul számbavette. Utalt arra is, hogy ezek jórészt enyhítő körülmények (a szándék eshetőlegessége, a kísérleti szakban maradás, a büntetlen előélet, a bűnösségre is kiterjedő és megbánással párosuló beismerés, az infantilis személyiség). Érvelése szerint továbbá a szüléssel általában is együtt járó testi–lelki megpróbáltatás, amit az eltitkolt terhességgel kapcsolatos pszichés nyomás is fokozhatott, kétségtelenül nagy nyomatékú enyhítő körülmény. Mindezek ellenére azonban a kétszeres enyhítés lehetőségének maximális kihasználása az elkövetett bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára figyelemmel eltúlzott méltányosságot eredményezett. Álláspontja szerint a generális prevenciók célok elérése érdekében még a nyomatékos enyhítő körülmények sem teszik mellőzhetővé a tényleges szabadságelvonással járó szabadságvesztés kiszabását. Mindezekre tekintettel azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék 6.B.94/2020/10. számú ítéletét a Be. 606. § (1) és (4) bekezdése alapján változtassa meg, a kiszabott szabadságvesztést lényeges tartamban súlyosítsa, végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyházban határozza meg. Ezzel együtt a felfüggesztő rendelkezést mellőzze és a vádlottat tiltsa el a közügyek gyakorlásától.

[5] A védő az ügyészi fellebbezés indokolására tett észrevételében rögzített álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mindenre kiterjedő indokolással látta el az ítéletet, figyelemmel volt a vádlott beismerő vallomására és hiánytalanul vette számba és értékelte az ítélet meghozatala során nemcsak az enyhítő, hanem a vádlott terhére szolgáló körülményeket is. Erre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[6] Az ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján – korlátozottan

– bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó, sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[7] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[8] Előzményként megállapította, hogy a Pest Megyei Főügyészség a 2020. szeptember 7. napján kelt és a bíróságra 2020. szeptember 14. napján érkezett NF.730/2019/51. számú vádiratában terhelt-val szemben a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés i) pontja szerint minősülő tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt emelt vádat.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Törvényesen járt el, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat.

[10] A vádlott az előkészítő ülésen az elsőfokú bíróság által teljes körűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket követően a vád szerint beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Ezt követően az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő és a tárgyaláshoz való jogról lemondó nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat a személyi körülményeivel kapcsolatosan hallgatta ki.

[11] Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyezően az ítélet [4] bekezdésétől a [8] bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően törvényesen minősítette a vádlott élet, testi épség és az egészség elleni bűncselekményét.

[12] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

[13] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete [21]-[26] bekezdéseiben helyesen tárta fel. Megalapozottan járt el a törvényszék, amikor a büntetés kiszabása során elsődlegesen az 56/2007. számú BK vélemény, és azt az élet elleni cselekmények körében kiegészítő, a Kúria 3/2013. számú Büntető jogegységi határozatának IV. pontjában írtakat tartotta szem előtt. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy mindezek alapján a vádlott javára enyhítő körülményként kell értékelni, hogy eshetőleges szándékkal követte el a cselekményét, illetve hogy az kísérleti szakban rekedt. Helyesen foglalt állást abban a kérdésben is, hogy a büntetlen előélet súlya és nyomatéka a vádlott terhére rótt bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya folytán gyakorlatilag elenyészett, valamint hogy a sértett halálának bekövetkezése csupán a véletlenül múlt. A kialakult ítélkezési gyakorlatnak megfelelően járt el akkor is, amikor enyhítő körülményként értékelte a vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, a megbánását, továbbá infantilis, éretlen gondolkodásmódját, melyet az előkészítő ülés közvetlensége folytán ő maga is észlelt és amit a nyomozás során készült igazságügyi pszichológusi szakértői vélemény egyértelműen alátámaszt. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy a vádlott alacsony műveltsége a valódi segítség nélkül magára maradt vádlott esetében megkönnyíthette a cselekmény elkövetését. Helyesen járt el, amikor a vádlott javára értékelte azt a köztudomású tény is, hogy egy házasságon kívül fogant gyermek megszületése társadalmi megvetést és rosszallást hordoz magában, ezért a várandósság tényének felismerését követően a szülésig tartóan nyomasztó pszichés állapotban lehet a szülő nő. Itt kívánja kiemelni a másodfokú bíróság azt is, hogy nem lehet elismerni amellet a tény mellett sem, hogy a vádlottnak - aki másik hat testvérével együtt állami gondozásban nőtt fel - nagy eséllyel kevesebb tapasztalata lehetett a nehéz élethelyzetekben a megfelelő megoldási stratégia megtalálása terén, illetőleg az állami gondozásban felnövekvő

gyermekeknél köztudomásúan nagyobb arányban alakulnak ki a későbbiekben kötődési problémák. Ezt erősítik a nyomozás során kirendelt igazságügyi pszichológiai szakértő vélemény megállapításai, miszerint a vádlott gyenge intellektuális kapacitású és értelmi képességű, szűk bázisú, strukturálatlan személyiség, akinek az intellektusa a normál övezet alsó szegmensére detektálható. Felfogása nehézkes, gondolkodása meglassult, lelki élete sivárnak mutatkozó. A vádlott a szakvélemény szerint továbbá éretlen, infantilis személyiség, az erkölcsi problémák iránti érzéketlenséggel, súlyos alkalmazkodási és beilleszkedési zavarral.

[14] Az előzőek alapján a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények egyértelmű túlsúlyára és azok nyomatékára figyelemmel egyetértett a törvényszékkal abban, hogy a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok eléréséhez a vádlottal szemben elegendő a Btk. 82. § (1) bekezdésében, a (2) bekezdés a) és b) pontja, valamint a (4) bekezdése alapján „enyhítő szakasz”, a kétszeres enyhítés alkalmazásával 2 év tartamban meghatározott, végrehajtásában azonban a törvényi maximumnak megfelelő 5 évre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát, valamint az esetleges végrehajtás elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját is törvényesen határozta meg. Mindezek alapján a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[15] A Budapest Környéki Törvényszék ítéletének további rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla – helyes indokai alapján – teljeskörűen helybenhagyta.

[16] A fellebbviteli bíróság végzése a Be. 598. § (2) bekezdésén és a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.

előadó bíró

Dr. Szabó Éva s.k.

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 6.B.94/2020/10. számú ítélete vádlott vonatkozásában 2021. március 12. napján jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2021. március 12.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.

a tanács elnöke